Важким прокляттям впало ворогам
моє жорстоко спалене дитинство

«Ні, війна, ти була їм не мати,
Ти їм мачуха люта була.
Чорним смерчем ввірвалась, проклята,
І спалила дитинство до тла.»

23 вересня в бібліотеці № 119 з нагоди Міжнародного дня миру відбулася зворушлива зустріч учнів 4-х класів СШ № 213 з очевидцем подій Великої Вітчизняної війни Наумовою Нелею Леонідівною, голодне воєнне дитинство якої на все життя залишилося в її пам’яті. Замість дитячих

пісень діти війни чули розриви бомб, замість чистого неба бачили літаки - бомбардувальники. «У кожного з нас своя воєнна доля, але подвиг спільний – це подвиг всього нашого покоління. Ми – діти війни, дитинство яких закінчилося 22 червня 1941 року», - так почала свою розповідь Неля Леонідівна. Зі сльозами на очах героїня зустрічі, киянка, згадувала часи фашистської окупації, голод, холод,

зруйнований Київ, свою улюблену ляльку, зроблену із ганчірок, втрату батька, що загинув на фронті… Із скалочок пам’яті нашої гості школярі уявили війну, яку бачила маленька людина - дитина війни. Юних читачів цікавило, чи навчалися діти у війну, що відчували, коли чули гарматний грім і вибухи бомб, як допомагали дорослим.

Уважно юні читачі слухали бібліографічний

огляд книжкових виставок «Дитинство у полоні війни», «Шляхами партизанської слави. Юні герої-партизани», дивилися презентацію «Діти війни. 1941-1945», уривки з документального фільму «Діти війни. Останні свідки», а також проникливий відеоролик про дітей сучасної війни в Україні, знятий режисером Максимом Пилипенко. На

при кінці заходу школярі висловили подяку Нелі Леонідівні, заспівавши для неї пісні про війну і прочитавши вірші.

